

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 4.I 1966.

Vijeće: dr Melkior Erak, dr Ernest Vajić, prof.dr Ćedo Rajačić

Prijevoz željeznicom - Za obveze iz ugovora o međunarodnom prijevozu pasivno je legitimirano željezničko transportno poduzeće, a ne Zajednica jugoslavenskih željeznica

Tužitelj je primalac, a tuženik je ŽTP na kojega se području nalazila uputna stanica iz ugovora o međunarodnom prijevozu. Tužitelj tuži za prekoračenje roka isporuke. Tuženik je postavio prigovor promašene pasivne legitimacije, jer da u smislu odredbe čl.55, tač.11 Zakona o organizaciji Jugoslavenskih željeznica sve poslove od zajedničkog interesa u vezi s međunarodnim željezničkim saobraćajem vrši Zajednica JŽ, i da ona donosi i rješenja u postupku reklamacija ako se radi o pošiljci u međunarodnom prijevozu, pa je tužbu trebalo upraviti protiv te Zajednice.

Prvostepeni sud je, odbacivši tuženikov prigovor, udovoljio tužbenom zahtjevu.

Drugostepeni sud je prvostepenu presudu potvrdio iz ovih razloga:

Prvostepeni sud je na temelju provedenih dokaza ispravno utvrdio činjenično stanje, i na tako utvrđeno činjenično stanje ispravno je primijenio materijalno pravo. Zbog toga obrazloženje pobijane prvostepene presude u cijelosti usvaja i ovaj drugostepeni sud.

U vezi sa žalbenim razlozima tuženikovim potrebno je ovim razlozima dodati još slijedeće:

U ovom slučaju ne radi se o poslu od zajedničkog interesa u vezi s međunarodnim željezničkim saobraćajem, o zaključivanju ugovora ni o određivanju uvjeta o obavljanju međunarodnog željezničkog saobraćaja, dakle ni o kojem od poslova koji predviđa odredba cit. tač.11, nego o zahtjevu tužitelja, tj. domaće privredne organizacije, istaknutom protiv tuženog ŽTP-a za plaćanje 1/10 vozarine zbog prekoračenja roka isporuke pri transportu triju vagonskih pošiljaka u međunarodnom željezničkom saobraćaju. Zbog toga je prvostepeni sud ispravno utvrdio da odredbom člana 57, t.11 cit. Zakona, koji je odredba organizacione naravi, nisu izmijenjene odredbe čl.43, §-a 3 CIM. CIM u cit. propisu određuje da se zahtjev, kao što je ovaj, može podnijeti, među ostalim, i protiv uputne željeznice. Pod uputnom željeznicom mora se smatrati tuženik kao zasebna pravna osoba na čijem se području nalazi uputna želje-

znička stanica. Osim toga ovaj drugostepeni sud drži da se odredbom čl. 57, t. 11 ne mogu mijenjati odredbe CIM-a već i zbog toga što je CIM međunarodni ugovor koji se ne može mijenjati internim zakonodavstvom pojedine države ugovornice. Činjenica da su jugoslavenske željeznice interno odredile da reklamacioni postupak u poslovima međunarodnog prijevoza željeznicom vrši Zajednica JŽ, također je samo interne naravi, pa ne može mijenjati odredbe cit. međunarodnog ugovora.

M.S.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 4.I 1966.

Vijeće: dr Dušan Arneri, Ratko Zlodre, dr Vjekoslav Bučić

Prijevoz željeznicom - Prekoračenje roka isporuke - Pasivna legitimacija ZTP-a - Željeznica se ne može pozivati na prekoračenje roka isporuke koje je navodno nastalo pošiljaočevim zahtjevom da se roba važe, ako činjenica vaganja nije unesena u tovarni list - Na naknadu štete pasivno je legitimirano i ono željezničko prijevozno poduzeće na čijem se području nalazi uputna stanica, bez obzira gdje je nastao razlog prekoračenja roka isporuke

Tužitelj je primalac robe, a tuženik je željezničko transportno poduzeće na čijem se području nalazila uputna stanica. Tužitelj traži naknadu štete radi prekoračenja roka isporuke. Tuženik je iznio dva bitna prigovora: pomanjkanje pasivne legitimacije, i činjenicu da je do prekoračenja roka isporuke došlo zbog pošiljaočeva zahtjeva da se roba važe. Roba je vagana na otpravnoj stanici. I kad bi se uzelo da je za zakašnjenje odgovorna željeznica, pasivno bi bilo legitimirano ono željezničko transportno poduzeće na teritoriju kojega su kola bila zadržana, što u konkretnom slučaju znači ono poduzeće na čijem se teritoriju nalazila otpravna stanica.

Prvostepeni sud je, odbacivši ove prigovore, obvezao tuženika na naknadu štete, a drugostepeni sud je ovu presudu potvrdio iz slijedećih razloga:

Osnovano je prvostepeni sud utvrdio da se zahtjev tužbe ukazuje osnovanim na temelju činjenica navedenih u tužbi i njezinim priložima. Činjenice koje je tuženik iznio prvi put u žalbi ukazuju na to da on pobija presudu zbog izostanka, a u stvari zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, no zbog toga se presuda radi izostanka ne može pobijati /član 342, stav 2 Žpp/. No ako bi se i uvažilo da iz tužbi priloženih tovarnih listova proiz-